

opusdei.org

Historia życia Guadalupe Ortiz de Landázuri

Na usilną prośbę czytelników
podajemy krótki rys
biograficzny Guadalupe oraz
kalendarium jej życia.

31-01-2019

Krótki rys biograficzny Guadalupe

Guadalupe Ortiz de Landázuri
Fernández de Heredia urodziła się 12
grudnia 1916 roku w Madrycie. Była
czwartą i ostatnią córką Manuela i

Eulogii, którzy w tym samym roku stracili najmłodszego syna.

Kiedy miała jedenaście lat, jej ojciec, oficer armii hiszpańskiej, został przydzielony do Tetuan. Właśnie tam Guadalupe rozpoczęła szkołę średnią. Była jedyną dziewczyną w swojej klasie i szybko zaczęła wyróżniać się wśród kolegów, nie tylko ze względu na swoje stopnie, lecz także dzięki odwadze i duchowi przywództwa. W tym samym czasie cierpiała na gorączki na tle reumatycznym. Chociaż wydawało się, że została wyleczona, choroba ta zostawiła ślady w postaci niewydolności serca, której objawy pojawiły się wiele lat później.

W 1932 roku rodzina wróciła do Madrytu. Guadalupe w następnym roku ukończyła liceum i rozpoczęła studia uniwersyteckie na wydziale chemii. Na pierwszym roku było tylko pięć dziewcząt. W tamtym

czasie niewiele kobiet studiowało i jeszcze mniej wykonywało swój zawód po ślubie. Kochała pracę naukową i planowała rozwijać się w swoim zawodzie. Miała także plany co do założenia rodziny. Spotykała się chłopakiem, ale nie spieszyła się z zawarciem związku małżeńskiego.

Wojna domowa przerwała jej studia. Rodzina przeżyła trudne chwile. Najboleśniejszy był moment, kiedy ojciec, wtedy w stopniu podpułkownika, został skazany na karę śmierci. Chociaż jego bratu Eduardo udało się uzyskać ułaskawienie, Manuel odmówił skorzystania z niego, skoro jego podwładni mieli być rozstrzelani. W bólu, ale z chrześcijańskim pokojem Guadelupe, jej matka i brat towarzyszyli ojcu ostatniej nocy przed wykonaniem wyroku. Przykład ojca pozostał wyryty w jej sercu. Często powtarzała: "zawdzięczam mu moje powołanie".

Wkrótce potem matka i córka opuściły republikańską Hiszpanię, dotarły do strefy narodowej i osiedliły się w Valladolid.

Po wojnie pracowała jako nauczycielka w dwóch szkołach w Madrycie. Pewnego dnia podczas Mszy świętej poczuła, że musi zbliżyć się do Boga. Kiedy wyszła z kościoła, zwierzyła się przyjacielowi z potrzeby znalezienia dobrego księdza, a on polecił jej księdza Josemarię Escrivę. Guadalupe poznała założyciela Opus Dei 25 stycznia 1944 roku, miała wtedy 27 lat. Ta rozmowa poruszyła ją głęboko, po latach powtarzała że: "jakby łuski opadły mi z oczu". Wkrótce potem wzięła udział w rekolekcjach, podczas których odkryła swoje powołanie do Opus Dei. 19 marca poprosiła w liście o przyjęcie do Dzieła jako numeraria.

Guadalupe przeprowadziła się do pierwszego ośrodka Opus Dei dla kobiet i w pełni poświęciła się pracy w administracji domowej akademików w Madrycie i Bilbao (La Moncloa, Abando). Jak sama przyznawała, nie była zbyt dobra w tych zadaniach. Starła się o poprawę warunków życia pomocy domowych, które z nią pracowały. Dbała o nie i pomagała im w zdobywaniu formacji ludzkiej i zawodowej. Czuła się "w pełni włączona w Dzieło i szczęśliwa z odkrycia swojego miejsca w świecie", jak zwierzała się w swoich listach Założycielowi Opus Dei. Czuła, że jej miłość do Boga rosła codziennie coraz bardziej.

W 1947 r. powróciła do stolicy i podjęła się kierownictwa akademika dla studentek Zurbarán.

Równocześnie angażowała się w zadania związane z zarządzaniem Dziełem, nie przestała także

interesować się chemią. Od św. Josemaríi nauczyła się, że ma służyć Bogu pośród świata. Dlatego poświęcała chemii czas który miała, pamiętając, by otrzymane talenty przyniosły plon. W latach 1947-1948 zrealizowała cztery semestry zajęć niezbędnych do uzyskania doktoratu.

Rok później św. Josemaria poprosił ją, aby wraz z dwiema innymi kobietami z Dzieła pojechała do Meksyku, aby tam rozpocząć pracę apostolską Opus Dei. Kiedy tam przybyła, już w 1950 r., rozpoczęła na nowo studia doktoranckie z chemii.

Guadalupe mieszkała w Meksyku tylko sześć lat, ale pozostawiła głęboki ślad dzięki swojemu oddaniu w pracy, poświęceniu bliźnim i ludzkiej wrażliwości. W tym czasie otwarty został pierwszy akademik dla dziewcząt w mieście Meksyk, do którego m.in. zaglądały takie kobiety,

jak poetka Ernestina de Champourcín [...]. Praca apostolska powoli zaczęła obejmować dziewczęta nie będące studentkami oraz kobiety zamężne. Poszerzyła się na miasta Culiacán i Monterrey, a na prośbę biskupa Tacámbaro rozpoczęto działania formacyjne wśród kobiet z rejonów wiejskich. W tym czasie powstał Montefalco, pierwszy dom rekolekcyjny Opus Dei w Meksyku, który wkrótce potem został rozbudowany o szkołę podstawową i średnią dla miejscowych dziewcząt, warsztaty krawieckie oraz bursę.

W październiku 1956 r., po ukąszeniu przez owada, które wywołało u Guadalupe wysoką gorączkę malaryczną, zaczęły pojawiać się pierwsze objawy choroby serca. Przeprowadziła się do Rzymu, aby pracować w siedzibie centralnej Dzieła, razem ze świętym Josemarią. Niestety w grudniu

doznała poważnego zawału serca. Guadalupe udała się do Madrytu i 19 lipca 1957 roku przeszła operację zwężenia zastawki dwudzielnej. Wydawało się, że rekonwalescencja przebiega dobrze i Guadalupe wróci do Rzymu, ale 29 grudnia doznała nowej i poważnej niewydolności serca.

W końcu pozostała w Madrycie. Pomimo delikatnego zdrowia jej aktywność nie przypominała aktywności chorej kobiety. Potrafiła łączyć zadania kierowania i formowania ludzi Opus Dei z pracą naukową w dziedzinie chemii. Poznała Piedad de la Cierva, pierwszą kobietę pracującą w instytucie badawczym Centro Superior de Investigaciones Científicas (CSIC). Wraz z nią rozpoczęła badania nad izolacyjnymi materiałami ogniotrwałymi, które po opatentowaniu zostały nagrodzone nagrodą Juana de la Cierva. W 1965

obroniła z najwyższymi ocenami pracę doktorską pod tytułem "Izolacja materiałów ogniotrwałych w popiele z łusek ryżu".

Kilka lat wcześniej zaczęła uczyć fizyki w prestiżowym madryckim liceum Ramiro de Maeztu oraz fizyki, chemii i matematyki w Szkole Mistrzostwa Przemysłowego dla Kobiet (Escuela Femenina de Maestría Industrial) na stanowisku adiunkta. W 1967 r. wygrała konkurs na stanowisko profesora. W sumie spędziła na tej uczelni jedenaście lat, będąc bardzo cenionym przez studentki wykładowcą. Z powodów zdrowotnych nie przyjęła stanowiska dyrektora tej szkoły i została zastępcą dyrektora. W 1968 roku uczestniczyła w projektowaniu Centro de Estudios e Investigación en Ciencias Domésticas (CEICID), w którym została zastępcą dyrektora i profesorem chemii wyrobów włókienniczych.

Pracowała do ostatnich chwil życia. 1 czerwca 1975 r. została przyjęta do Kliniki Uniwersyteckiej Uniwersytetu Nawarry w celu sprawdzenia możliwości przeprowadzenia nowej operacji chirurgicznej. Miesiąc później lekarze zdecydowali się na operację. Zabieg się udał, ale dwa tygodnie później pojawiła się niewydolność oddechowa, która stopniowo pogłębiała się mimo opieki medycznej. Guadalupe zmarła 16 lipca, w święto Matki Bożej z Góry Karmel. Oddała swoje życie Bogu ze spokojem i zaufaniem, które zawsze ją charakteryzowały.

Chronologia życia Guadalupe Ortiz de Landázuri

1916

12 grudnia. W Madrycie urodziła się Guadalupe Ortiz de Landázuri, trzecia córka Manuela Ortiza de Landázuri i Eulogii Fernández de Heredia.

24 grudnia. Chrzest w kościele parafialnym w San Ildefonso.

W tym samym roku zmarł jej trzyletni brat Franciszek.

1923

31 sierpnia. Manuel Ortiza de Landázuri zostaje przeniesiony do Akademii Artylerii w Segowii jako wykładowca, gdzie przeprowadza się wraz z rodziną. Guadalupe uczy się w Colegio La Emulación.

1924

18 maja. Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, Guadalupe przystępuje do Pierwszej Komunii Świętej w Segowii.

1927

Manuel Ortiz de Landázuri zostaje przydzielony do Komendy Głównej Szefa Generalnego Armii Hiszpańskiej w Afryce, więc cała

rodzina przenosi się do Tetuan. Guadalupe rozpoczyna naukę w liceum mariańskim Nuestra Señora del Pilar i jest jedyną dziewczyną w klasie.

1928

W wieku 12 lat cierpi na gorączkę reumatyczną, z która przeradza się w bakteryjne zapalenie osierdzia. Chociaż w tamtym czasie wydawało się, że została wyleczona, po wielu latach odczuje przebytą chorobę w formie niewydolności serca.

1932

Jej ojciec dostaje przydział do Ministerstwa Wojska w Madrycie i awans do stopnia podpułkownika. Guadalupe kontynuuje naukę w szkole średniej w Liceum Miguela de Cervantesa w Madrycie.

1933

Ukończyła szkołę średnią i w październiku rozpoczyna studia chemiczne na Uniwersytecie Centralnym. Na pierwszym roku chemii studiuje tylko pięć dziewcząt.

1936

Guadalupe ma dwadzieścia lat, spotyka się z Carlosem, Katalończykiem, również studentem chemii. Chociaż ma plany małżeńskie, nie spieszy się z zawarciem związku.

18 lipca. Wybuchła hiszpańska wojna domowa. Guadalupe musi przerwać studia i odłożyć plany na świetnie zapowiadającą się karierę.

8 września. 55-letni ojciec Guadalupe zostaje rozstrzelany w więzieniu Modelo w Madrycie. Jego syn Eduardo, po wielu wysiłkach, zdołał ułaskawić ojca, ale nie jego podwładnych. Manuel Ortiz de Landázuri odmawia ratowania się

podczas gdy innych czeka rozstrzelanie.

Przed końcem 1936 r. Guadalupe wraz z matką opuszczają republikańską Hiszpanię, aby powrócić do strefy narodowej i zamieszkać w Valladolid.

1940

W czerwcu Guadalupe ukończyła studia i rozpoczęła pracę w szkole irlandzkiej oraz we francuskim liceum.

1944

Po Mszy św., podczas której czuje się szczególnie bliska Bogu, Guadalupe spotyka przyjaciela, któremu powierza swoją potrzebę rozmowy z jakimś księdzem, a on kontaktuje ją z Josemarią Escrivą. Guadalupe spotyka założyciela Opus Dei i 25 stycznia rozmawiają po raz pierwszy w Ośrodku przy ulicy Jorge

Manrique. Po latach powie o tym dniu, że wtedy: "opadły łuski jej z oczu".

12-17 marca. Guadalupe uczestniczy w rekolekcjach, a 19 marca prosi o przyjęcie do Opus Dei jako numeraria.

1945

18 maja. Przenosi się do administracji akademika La Moncloa.

15 września. Przeprowadza się do Bilbao, do części administracyjnej nowo otwartego akademika Abando.

1947

15 września. Guadalupe powraca do Madrytu, aby zostać pierwszą dyrektorką akademika Zurbarán. Łączy to z zadaniami w Asesorii, centralnym rządzie Opus Dei.

Październik. Guadalupe zapisuje się na pięć kursów studiów doktoranckich z chemii. W ciągu dwóch lat realizuje cztery semestry wykładów monograficznych.

1950

5 marca. Guadalupe jedzie do Meksyku, aby rozpocząć tam pracę apostolską kobiet z Dzieła. Pełni funkcję Sekretarki Asesorii Regionalnej. W Meksyku zapisuje się również na studia doktoranckie z chemii.

1 kwietnia. Otwarcie Kopenhagi, pierwszego ośrodka studenckiego kobiet Opus Dei w Meksyku.

1951

Praca apostolska Dzieła wychodzi poza Dystrykt Federalny i dociera do Cualiacán i Monterrey. Na prośbę biskupa Tacámbaro Guadalupe rozpoczyna pracę z apostolską z

kobietami pochodzącymi z terenów wiejskich. W Kopenhadze zaczynają one realizować program szkoły podstawowej, Guadelupe pomaga im uzyskać dyplomy ukończenia szkoły, najpierw prywatne, a następnie państwowe.

1952-1956

Guadalpue, ukąszona przez owada, zapada na poważną gorączkę malaryczną. Choroba ta podminowuje jej zdrowie, lecz w niewielkim stopniu ogranicza jej intensywną aktywność. Członkinie Dzieła w Meksyku kupują posiadłość Montefalco i rozpoczynają prace remontowe, by następnie rozpocząć budowę szkoły podstawowej i średniej dla kobiet ze wsi.

1956

Październik. Pierwsze objawy choroby serca.

24 października. Zostaje mianowana zastępcą Sekretarki Biura Asesorii Centralnej Opus Dei w Rzymie i przenosi się, by tam zamieszkać.

Grudzień. Pod koniec miesiąca Guadalupe ma kolejny poważny zawał serca.

1957

Maj. Jedzie do Madrytu na leczenie.

19 lipca. Zostaje zoperowana w Klinice Concepción w Madrycie (zwężenie zastawki dwudzielnej).

10 października. Wraca do Rzymu.

29 grudnia. Stan zdrowia Guadalupe się pogarsza, cierpi na ciężką niewydolność serca.

1958

12 maja. Guadalupe wraca do Madrytu na badania lekarskie. Św. Josemaría, zaniepokojony jej

zdrowiem i świadomy tego, że klimat rzymski jej nie służy, proponuje jej powrót na stałe do Hiszpanii.

1960

Guadalupe poznaje Piedad de la Cierva, chemiczkę, pierwszą kobietę pracującą w CSIC, z którą rozpoczyna badania nad materiałami ogniotrwałymi. Badania kończą się sukcesem, zostają opatentowane i zgłoszone do nagrody Juana de la Cierva, którą zdobywają. Guadalupe otwiera przewód doktorski.

1962-64

Guadalupe łączy swoją pracę naukową ze stanowiskiem profesora fizyki w Liceum Ramiro de Maeztu w Madrycie.

1964

1 października. Guadalupe rozpoczyna pracę na stanowisku

adiunkta jako wykładowca fizyki, chemii i matematyki w Szkole Mistrzostwa Przemysłowego dla Kobiet (Escuela Femenina de Maestría Industrial).

1965

8 czerwca. Guadalupe broni rozprawę doktorską z chemii pod tytułem "Izolacja materiałów ogniotrwałych w popiele z łusek ryżu". Otrzymuje najwyższą ocenę z wyróżnieniem.

1967

29 listopada. Guadalupe startuje w konkursie i zdobywa stanowisko profesora zwyczajnego w Szkole Mistrzostwa Przemysłowego dla Kobiet (Escuela Femenina de Maestría Industrial).

1968

Uczestniczy w powstawaniu i realizacji Centrum Studiów i Badań nad Gospodarstwem Domowym (CEICID), którego będzie zastępcą dyrektora i profesorem chemii wyrobów włókienniczych.

1974

Zostaje zastępcą dyrektora Szkoły Mistrzostwa Przemysłowego. Z powodów zdrowotnych musi zrezygnować z pełnienia funkcji jej dyrektora.

1975

1 czerwca. Przeprowadza się do Pampeluny i zostaje przyjęta do Kliniki Uniwersyteckiej z myślą o ponownej operacji kardiologicznej.

1 lipca. Po udanej operacji trafia na oddział intensywnej terapii.

14 lipca. O 4.30 rano doznaje niewydolności oddechowej, która

stopniowo się pogłębia mimo opieki medycznej. Po południu otrzymuje namaszczenie chorych i zostaje przeniesiona na oddział kardiologii. Rozpoczyna się 48-godzinna agonía.

16 lipca. Guadalupe umiera o 6.30 rano w święto Matki Bożej z Góry Karmel.

.....

Chronologia procesu kanonizacyjnego Guadalupe

16 lipca 1975 r.: Guadalupe umiera w opinii świętości w Pampelunie w Hiszpanii.

6 stycznia 2001 r.: Prałat Opus Dei, biskup Javier Echevarría wyznacza ks. Benito Badrinas Amat na postulatora procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego Guadalupe.

30 marca 2001 r.: Kongregacja do Spraw Świątych - po otrzymaniu petycji arcybiskupa Madrytu kardynała Antonio María Rouco Vareli i za zgodą arcybiskupa Pampeluny, arcybiskupa Fernando Sebastiana - przenosi, w drodze zapisu księgowego, kompetencje do prowadzenia śledztwa diecezjalnego z Pampeluny do Madrytu.

3 listopada 2001 r.: Kongregacja do Spraw Świątych przyznaje nihil obstat na rozpoczęcie procesu kanonizacyjnego Guadalupe.

18 listopada 2001: Pierwsza sesja procesu o życiu, cnotach i sławie świętości Guadalupe w Archidiecezji Madryckiej, której przewodniczy kardynał Rouco Varela.

23 stycznia 2002 r. do 11 grudnia 2003 r.: podczas 66 sesji sąd przesłuchał 32 świadków w Madrycie.

6-28 maja 2003 r.: na 37 sesjach trybunał wysłuchuje zeznań 22 świadków w mieście Meksyk, aby na miejscu zweryfikować zakres opinii świętości o Guadalupe.

9 maja 2002 r. do 13 grudnia 2004 r.: członkowie Komisji Historycznej zbierają wszystkie dokumenty dotyczące Sługi Bożej, przekazują je i przedstawiają sprawozdanie na jej temat.

10 maja 2002 r. do 3 stycznia 2005 r.: teologowie badają pisma Guadalupe i przedstawiają swoje opinie.

18 marca 2005 r.: sesja zamykająca proces diecezjalny, której przewodniczy arcybiskup Madrytu.

23 kwietnia 2005 r.: Wręczenie aktów procesu diecezjalnego Kongregacji do Spraw Świętych: zajmują one 3008 stron, w siedmiu tomach.

12 maja 2005: Prałat Opus Dei wyznacza ks. Antonio Rodriguez de Rivera na postulatora procesu kanonizacji przed Kongregacją do Spraw Świętych.

17 lutego 2006 r.: Kongregacja do Spraw Świętych wydaje dekret o ważności procesu diecezjalnego dotyczącego życia, cnót i opinii świętości Sługi Bożej.

5 maja 2006 r.: Zgromadzenie powołuje o. Cristoforo Bove, O.F.M. Conv., sprawozdawcę odpowiedzialnego za redagowanie *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis Guadalupe*.

25 maja 2007 r. - 16 stycznia 2008 r.: proces w Archidiecezji Barcelony na temat uzdrowienia Antonio Jesúsa Sedano Madrid, przypisywanego wstawiennictwu Guadalupe przed Panem Bogiem.

21 stycznia 2008 r.: akty procesu diecezjalnego w sprawie uzdrowienia Antonio Jesúa Sedano Madrid są dostarczane do Kongregacji do spraw świętych.

24 października 2008 r.: Zgromadzenie wydaje dekret o ważności dochodzenia przeprowadzonego w Archidiecezji Barcelony w sprawie wyleczenia Antonio Jesúa Sedano Madrid.

4 sierpnia 2009 r.: postulator przedstawia Zgromadzeniu Positio; składa się z czterech części: historii przyczyny i źródeł (25 stron), udokumentowanej biografii (159 stron), krytycznej analizy cnót (215 stron) i streszczenia oświadczeń świadków procesu oraz dokumentów i pism z Guadalupe (656 stron).

7 czerwca 2016 r.: Konsultanci teologiczni Kongregacji do Spraw Świętych, po zbadaniu Positio, potwierdzają heroiczną cnót

Guadalupe, jej opinię świętości oraz udzielone łaski.

2 maja 2017 r.: Sesja zwyczajna kardynałów i biskupów będących członkami Zgromadzenia wypowiada się na korzyść heroiczności cnót i opinii świętości Guadalupe.

4 maja 2017 r.: Papież Franciszek upoważnia Kongregację do spraw świętych do ogłoszenia dekretu o cnotach sługi Bożej Guadalupe Ortiz de Landázuri.

5 października 2017 r.: eksperci konsultacji medycznej Zgromadzenia badają dokumentację dotyczącą leczenia Antonio Jesúsa Sedano Madrid i stwierdzają, że to natychmiastowe, pełne i trwałe uleczenie nie ma naukowego wyjaśnienia.

2 stycznia 2018 r.: Positio o uznanym za cudowne uzdrowieniu Antonio

Jesúsa Sedano Madrid zostaje przekazane Zgromadzeniu.

1 marca 2018 r.: Konsultanci teologiczni Zgromadzenia potwierdzają przypisanie nadzwyczajnego uzdrowienia Antonio Jesúsa Sedano Madrid wstawiennictwu Guadalupe.

5 czerwca 2018 r.: Zwyczajna sesja kardynałów i biskupów będących członkami Zgromadzenia potwierdza, że nadzwyczajne uzdrowienie Antonio Jesúsa Sedano Madrid należy przypisać wstawiennictwu Guadalupe.

8 czerwca 2018 r.: Papież Franciszek upoważnia Zgromadzenie do opublikowania dekretu o cudzie przypisywanym wstawiennictwu Guadalupe.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/krotki-rys-biograficzny-guadalupe/> (08-04-2026)